

Nyheter från EFS Sydsverige & Salt Sydsverige

LIVS

Nr 7 2017

LUFT

Patrullriks 2017

Besök från Malawi

Sveriges enda EFS- sjukhuspräst?

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Distriktsföreståndaren har ordet

När jag handlar mjölk i affären brukar jag titta på paketets datummärkning som visar både förpackningsdag och bäst före datum. Jag är mest intresserad av bäst före datumet så att jag vet att vi hinner använda den innan den blir gammal. Förpackningsdagen är jag inte alls lika intresserad av eftersom det inte spelar mig så stor roll vilken dag mjölken hamnade i sin förpackning.

Jonas Hallabro

T Jonas Hallabro

o Privat

Mission har inte lika tydlig datummärkning som mjölken. Men finns det en bäst före dag och en förpackningsdag också för mission? En del företrädare för kyrkan tycks mena att mission har ett utgångsdatum och har blivit gammal och oanvändbar. De menar att kyrkan inte ska ägna sig åt att försöka omvända dagens människor till tro på Jesus utan snarare bekräfta människor och att var och en blir salig på sin privata tro på Gud. Jag menar att mission absolut har ett bäst före datum, och det närmar sig, men att det datumet sammanfaller med dagen då Jesus kommer åter hit till jorden. Missionen är gammal först när Jesus kommit tillbaka. Vi kan ju fråga oss vad vi tror att Jesus då kommer att säga till vår generation kristna i Sverige. Kommer vi att få höra: ”Jag förstår att ni tog det lugnt med mission. Uppdraget jag gav gällde ju främst de första lärjungarna och inte i er moderna upplysta tid. Och vad fint ni tonade ner budskapet om korset så att ni kunde bekräfta alla andra religioner och ismer.” Nej, det finns inget som tyder på en sådan respons från Jesus. Jag hoppas att Jesus får anledning att säga: ”Ni var svaga, men antog ändå uppdraget och blev starka vittnen för mig och evangeliet. De gåvor jag gav förvaltade ni modigt och osjälviskt. –Bra gjort!”

Men om denna vision ska bli verklighet så tror jag att det är viktigt att vi ägnar lite uppmärksamhet åt den andra delen av datummärkningen på mission, nämligen förpackningsdagen. Vi har ett urgammalt evangelium som håller än och uppdraget att bära det till människor idag, men vi behöver fundera över hur vi förpackar och distribuerar det. Evangelium gör sig bäst med så enkel förpackning som möjligt och levereras som färskvara. Jämför med hur vi får det urgamla vattnet levererat som färskvatten i kranarna hemma! Kan det vara så att vi har

gamla förpackningar där evangeliet lagrats för länge? Behöver vi låta Gud processa det i oss på nytt innan vi kan leverera? Behöver vi, precis som förpackningsindustrin, arbeta med att minska och förenkla förpackningarna för att innehållet ska framträda och visa sig relevant?

Jag tror att Gud älskar och längtar efter gemenskap med varje människa. Därför behöver vi förpacka och dela evangeliet på enkla och relevanta sätt och hjälpa människor att finna en personlig tro på Jesus. Vi behöver förnyelse i våra liv och församlingar. Vi behöver församlingar, både nya och gamla, som lever nära Jesus, nära människor, mitt i vardagen. Så får allt fler möjligheten att lära känna, komma till tro på, älska och följa Jesus i Sverige idag.

”... ni är mitt brev, och det är skrivet i era hjärtan och känt och läst av alla människor. Det är ju uppenbart att ni är ett brev från Kristus, utskrivet av mig, inte med bläck utan med den levande Gudens ande, inte på tavlor av sten utan i era hjärtan, på tavlor av kött och blod.” 2 Kor 3:2-3

På gång

EFS Sydsverige och Salt Sydsveriges konferens Riktad 2017 äger rum den 28 oktober i EFS-kyrkan i Helsingborg. Det blir en heldag med gudstjänster, möten och seminarier samt kvällsmöte och café. Vi önskar att dagen ska få bli ljuspunkt i höstmörkret en glädjefylld konferens som bygger upp, styrker, utmanar och utrustar.

Preliminärt dagsschema lördagen den 28 oktober

9.00-10.00 incheckning och förmiddagsfika
10.00-12.00 storsamling
12.00 – 13.30 lunch på stan
13.30 – 15.00 storsamling
15.00-15.30 fika i kyrkan
15.30-17.00 storsamling
17.00 – 19.00 kvällsmat på stan
19.00 gudstjänst
21.00 Café Hembakat

Barnkonferens

Salt Sydsverige arrangerar en barnkonferens under lördagen den 28 oktober. Det blir aktiviteter anpassade för olika åldrar och barn som är över 12 år kan finnas med som hjälpledare om de vill. Under storsamlingarna anordnas olika aktiviteter för barnen. Barnen hämtas till måltiderna för att tillbringa lunch/kvällsmat med sina anhöriga. Barnen samlas igen tio minuter innan de vuxnas undervisning börjar. Anmälan krävs för att finnas med

under dagens aktiviteter. Under kvällens gudstjänst erbjuds filmvisning dit ingen anmälan krävs.

Årets talare:

Martin Alexandersson

Martin bor i Göteborg och jobbar på EFS Sverigeavdelning och som missionär med fokus på Centraleuropa. Martin brinner för att se evangeliet nå nya människor och kyrkan bli mer pionjär, rustad för att gå till nya platser och leta nya vägar. Martin leder en nyplanterad församling i Göteborg och utbildar för församlingsplantering både i Sverige och i Europa.

Lennart Hall

Lennart är en uppskattad talare och lovsångsledare med bred erfarenhet av både kyrkans musik- och församlingsliv. Han arbetar med lovsångsutveckling genom David media, har medverkat på ett flertal skivor, varit huvudledare på TMU och rektor på Institutet för Tro & Musik. Lennart kommer både att leda oss i lovsång och undervisa.

Mark Cotterill

Mark är kårledare i Frälsningsarmén Helsingborg och en brinnande missionär. Han arbetar i en spännande omstart med en internationell församlingsgemenskap som vill vara kyrka på stan, möta människor där de är och se förvandlade liv där ute istället för att de först måste komma in till kyrkan.

Dessutom medverkar Jonas Hallabro, Iza Jönsson med flera.

Riktad 2017 är gratis, öppet för alla och ingen anmälan krävs. Du betalar för fika (som erbjuds i kyrkan) och för lunch på stan.

Barnkonferensen kostar 50 kr vilket inkluderar fika på förmiddag och eftermiddag. Anmäl till barnkonferensen på <http://efssyd.org> eller på telefonnummer 0451 38 80 70.

EFS Sydsverige: Konfaläger!

Åhus konfirmander

EFS Sydsverige har arrangerat konfirmationsläger sedan 1924 och fram till och med sommaren 2017 har 7072 personer konfirmerats i dess regi. På lägret i Åhus är man i år 25 deltagare och sex ledare och i Åsljunga 38 konfirmander och sju ledare som tillbringar veckor tillsammans som på ett eller annat sätt kommer att påverka ungdomarna för alltid. Viktiga veckor. En viktig tid.

Det är dags för lunch på ÅhusGården och konfirmanderna sitter runt borden och pratar på. Alla inväntar alla och sedan leder en av ledarna, Iza Jönsson, alla i en tack-för-maten-bön. Rummet töms snabbt och kvar blir endast Iza och en annan ledare, Carl Vilhelm Boström. De är lite trötta men de är glada.

- Det är så roligt med konfirmationsläger, säger Carl Vilhelm som kallas CV. Det är en otrolig möjlighet till mission. Man ser också tydligt att det finns en stark tradition i vårt land att skicka sina barn på konfirmationsläger för att lära sig mer om kristendom.

I och med att skolorna slutar senare i juni numera betyder det att lägret börjar senare än det gjorde förut. Det i sin tur innebär att antalet dagar på sommarlägret blir något färre. Det har man löst genom att ha två förträffar för Åhuslägret. Ett på Kristi himmelfärdshelgen som vanligt men även ett som ägde rum under valborg/1 maj-helgen.

- När jag hörde om upplägget blev jag lite orolig men det har varit väldigt bra att ha det på detta sätt, säger Iza som varit ledare på flera konfirmationsläger. Det har inneburit att konfirmanderna fått längta än mer då man träffats

och lärt känna sina kompisar innan.

David Castor gör sitt 14:nde konfirmationsläger på ÅhusGården som präst håller med:

– Under de två tredygns-förträffar hann vi bygga gruppen ganska bra.

Vi hade väl avgränsade undervisningsteman för de helgerna, så när vi sågs nu till långlägret var vi redan igång ordentligt med undervisningen. Sedan har vi några konfirmander med lite särskilda behov. För dem har det varit bra att inte kastas in i storlägret riktigt lika snabbt.

En av konfirmanderna, Matilda, fyller år just den dag Livsluft besöker lägret. Hennes föräldrar har kommit för att ta med henne på något kul under någon timme på eftermiddagen. Då passar några av de andra tjejerna på att baka chokladbollar som de ska fira henne med senare. De lånar vad som behövs i köket och går ut till sin länga och bakar under fnitter och skratt. De alla håller med om att avsmakningen är en viktig del i bakandet!

Filippa Norberg är en av de som bakar. Hon har varit på barnläger förut och hennes båda systrar är läste på läger här i Åhus.

– Jag hade rätt så låga förväntningar, berättar hon. Mina systrar hade jättebra läger och jag ville inte göra ”deras grej”. Men det har blivit min grej och det är jättebra här. Riktigt kul!

Sanna Oderhem, som också är med och bakar, är en av fyra faddrar, även det en nyhet för i år då man tidigare haft två faddrar.

– Det här är en bra erfarenhet, säger hon med ett leende. Vi faddrar turas om att hålla i andakterna och tillsammans med Tilda, en av de andra faddrarna, har vi en smågrupp. Det bästa av allt är gemenskapen. Det är så roligt att vara här och träffa många nya människor och även få prata om djupare frågor.

Under fritiden passar flera i gruppen på att spela en fotbollsmatch mot ett annat konfirmationsläger som spenderar några dagar på gården. Någon kommer cyklande från affären

T Helena Eriksson

O David Castor
Helena Eriksson
Jonatan Jarbo

med påsar i händerna. Kan det vara godis eller chips i påsarna mån tro? Iza förbereder nästa lektion. Det är lugnt, skönt och trivsamt på konfirmläggret i Åhus.

Man skulle kunna tro att en bomb slagit ner i några av tjejernas rum. Det är kläder och saker på varje liten centimeter på golvet, i sängarna och på bordet. Man är noga med att påpeka att man har fått helt okej betyg i städtävlingen och att man satsar på "hålla-ordning-i-rummen-var-annan-dag" och hoppas att det ska få upp poängen. Hos killarna däremot är det inte en pinal på varken säng, bord, stol eller golv. Rummen sköts imponerande väl och det verkar vara en självklarhet att det är så det ska vara. Var är vi? Vi är på besök hos Åsljungas konfirmander!

Dagen innan Livsluft besöker lägret har man varit på en utflykt. Man började med att åka till EFS-kyrkan i Ängelholm på gudstjänst innan man for vidare till Heljarödsgården för en spadag. Det var mycket uppskattat att byta miljö och att få koppla av i vedeldad badtunna eller sitta i fotbad en stund. Man ser tydliga spår av denna dag på både tjejer och killar, det är nagelack på massor av olika sätt på många av dem!

Matilda Broman trivs oerhört bra på lägret. Hon berättar att det kan vara lite jobbigt i skolan men här har hon hittat en plats med många nya kompisar och hon känner att hon helt kan vara sig själv. -Det ärsomen familj, säger hon med ett stort, brett leende. Det här är det bästa som hänt i hela mitt liv!

I rummet bredvid Matildas sitter Frida Elofsson, Elsa Gustafsson, Timea Schwartz och Elsa Alm. De berättar de alla känner sig så hemma och att de har börjat få lite "ångest" över att det bara är två veckor kvar på lägret. De säger att lektionerna för det mesta är roliga och intressanta. Just denna dag har man lärt sig om det profetiska, tungotal, helande och de andliga gåvorna. Ljudnivån i rummet går upp och de berättar:

- Timea har haft ont i sitt ben. Så vi satte oss i en ring och bad för henne. Elsa bad högt medan vi andra bad i våra huvuden. Helt plötsligt säger Timea att allt det onda försvann.

Den helige Ande var mycket närvarande och Timea var väldigt berörd efteråt. Det blev en stor stund för gänget att få bli använd av Gud så tydligt. Det ler alla stort!

Åsljungas konfirmander

Måns Gustafsson går omkring med den gula västen. Den får man om man är utsedd till dagens hjälte. Han blev nominerad då han under spa-dagen visade extra stor omsorg för deltagarna och hämtade våfflor till dem.

Mika Svensson sitter vid ingången till Skogsbrynet och berättar att han detta är "det bästa lägret". Han är inte kyrkvan och säger: - Jag har upptäckt andakten. Där kan man verkligen släppa fram sina känslor, de bra och de dåliga, och man mår bra efteråt.

I ett rum hänger ett gäng killar. Även de menar att gemenskapen är speciell och att man lärt känna många nya kompisar.

- Idag har vi pratat om det övernaturliga, säger Samuel Strömblad. Det kan ju finnas men inte som man se i filmerna.

Det är tydligt att det funderas.

I rummet bredvid sitter Isak Brokks, Isak Jarbo och Elias Bengtsson. Killarna kommer från samma församling men alla har inte riktigt känt varandra innan lägret. De tycker att det är bättre än de förväntat sig och säger att ledarna är riktigt bra.

- De är så taggade och de taggar oss säger de.

Alla tre pratar om dagens undervisning och de tycker att tungotal är spännande. De säger att de har ju hört det i församlingen hemma men inte förstått förrän nu vad det är. Det märks att undervisningen verkligen når ungdomarna på lägret och att funderar kring vad man lär sig.

Det är dags för kvällsmat och ledarna eskorterar in deltagarna till borden en och en. Det vankas bakad potatis och ungdomarna har alla pratat om hur god maten är. Innan man äter ställer sig alla upp och ledarna leder i en sång för maten. Sedan äts det. Det pratas och man skrattar. Man tar det lugnt och bara är. Det är som att vara hemma.

Pulsen på: Sveriges enda EFS-sjukhuspräst?

Det syns att han har hittat hem. Ögonen glittrar när han pratar om sin arbetsplats och om de möten han har med människor. Det är nästan så att det spritter i hans ben när han berättar. Glenn Sjöberg har efter många år som präst i olika EFS-föreningar börjat arbeta som sjukhuspräst i Karlskrona, ett arbete han trivs oerhört bra med. Kanske är det så att han är Sveriges enda EFS-sjukhuspräst.

Redan för sju-åtta år sedan, när Glenn arbetade i Möllebackskyrkan i Karlskrona, var det några som sa till Glenn att han skulle söka den just utlyste tjänsten som sjukhuspräst. Men som EFS-präst är man inte behörig för den tjänsten så det blev inget mer av det. Fyra-fem år senare blev tjänsten än en gång ledig men dilemmat var fortfarande det samma. När det åter var dags igen, en tredje gång, var det kyrkoherden i Karlskrona pastorat som hörde av sig till Glenn för att fråga om han var intresserad av att arbeta på sjukhuset. Församlingen reagerade positivt till frågan och ett nästa steg för Glenn. Med tyngden av kyrkoherdens önskan började Glenn arbeta som sjukhuspräst. Domkapitlet måste säga sitt och till och börja med har Glenn ett kontrakt på två år med förhoppning om att det blir en förlängning efter det.

- Det ger mig otroligt mycket, säger Glenn med ett leende. Tänk att människor som jag aldrig förr har träffat öppnar upp hela sitt liv för mig. Tacksamheten jag får är stor men även jag är tacksam.

Det kan vara så att patienter ser Glenn gå förbi i korridoren och man ropar på honom och han får möjlighet att slå sig ner en stund. En av de vanligaste anledningarna till att människor vill prata med Glenn kan vara att helt enkelt bara prata och då kan man stöta på någon existentiell fråga. När kroppen slutar fungera kommer tankarna och där får Glenn hjälpa till. Patienter berättar sin livshistoria, en del har sår i själen och det lättar att få byta några ord med Glenn. Människor i livet slut behöver också stöd och hjälp med sina tankar, det är viktiga samtal.

- Patienterna i livets slut pratar inte om himlen utan man pratar om livet, säger Glenn eftertänksamt. Det handlar ofta om livet, om hur de har varit. Men det är inte sällan man frågar sig: Hur blir det för de som är kvar? Rädslan och frågorna kring döden är väldigt olika. En av mina kollegor brukar säga att vårt uppdrag är att tala sanningen om livet. Det kan vara ganska brutalt ibland men sanningen är ofta en befrielse om man vågar ta in den. Det är lättare att hålla hoppet uppe om vet vad man har att kämpa för.

En annan stor del av Glenns arbete är avskedet. När någon avlider kommer de till bårhuset där Glenn finns med. Han förbereder i ett litet rum, bäddar in den avlidne, tänder ljus. Innan man tar in de anhöriga berättar Glenn om rummet, hur den avlidne ser ut, kanske är ett öga lite öppet eller liknande, allt för att de anhöriga ska vara beredda

- Även om det är så tydligt att själen har lämnat kroppen händer det att jag pratar med den avlidne när vi inväntar de anhöriga. Jag är där i god och samtalar med Jesus om diverse saker, exempelvis vem är patienten, vem det är som kommer och hur de kommer att reagera. Det handlar mest om att förbereda mig inför mötet. Det gäller att läsa av situationen. Vissa vill bara vara tysta medan andra behöver prata om saker som kanske aldrig hann sägas. Tillsammans kan vi komma fram till svar som den anhörige behöver. Bara för att jag är teolog betyder det inte att jag har alla svar. Man får ta några steg tillbaka och helt enkelt låta Gud verka.

Är det jobbigt att leva så nära döden?

- Nej, det är bara hedrande att människor kallar på mig när de ligger inför döden, säger Glenn. Att få finnas med när människor tar avsked är stort. Naturligtvis blir det att man bearbetar sin egen död genom dessa möten. Men visst blir det gånger man tycker det är jobbigt.

På de två månader som Glenn har arbetat på sjukhuset när Livsluft träffar honom säger han att han har varit med om mer inom själavård än i hela sitt liv sammantaget. I arbetslaget, som består av Glenn, en diakon och en pastor har han möjlighet att prata av sig om det som han får uppleva.

- Arbetslaget är riktigt bra, vi trivs tillsammans och det finns ingen prestige oss emellan, säger Glenn. Det är viktigt att vi kan prata av oss så vi inte tar med sig för många tankar hem.

Det gäller att leva i stunden i alla möten. Det finns ett stort ansvar i det men för Glenn blir det enkelt. Han säger att ansvaret är på ett helt annat sätt nu än när han arbetade i en församling.

- Ibland känner jag att jag har lagt så mycket tid åt oväsentliga saker. Det finns en del jag är glad att jag slipper göra nu och det finns en del jag saknar. På morgonen när jag går till jobbet vet jag inte vad som kommer att hända, jag får lära mig att leva i nu:et. När jag går hem är jag ofta så tacksam över vad jag blivit indragen i. Att få finnas till för människor i oerhört svåra stunder men även i glädjen av att bli frisk.

Det är inga tvivel om att Glenn trivs som fisken i vattnet. Han har hittat rätt och vet vad han får betyda för människor. Han vet att Gud använder honom på det sätt som är viktigast just nu.

Salt Sydsverige: Sommar. Glimåkra. Blåsarläger.

Magdalena Brännström och Ebba Dankel har båda varit på Blåsarläger i flera gånger. Det är en vecka de inte vill missa och de känner att lägret får betyda väldigt mycket för dem men även för andra. Läs om deras funderingar kring den anrika lägret.

Sommar. Glimåkra. Blåsarläger. Finns det en bättre kombination? Nja, tror knappast det. Nu har det gått en dryg vecka sedan det 57:e Blåsarlägret avslutades med en härlig konsert i Glimåkra kyrka. Sedan dess har vi samtidigt som vi återhämtat oss hunnit känna lika mycket saknad som irritation över att årets repertoar aldrig tycks vilja lämna huvudet. Det är ett av många goda tecken på ett mycket lyckat läger! Vi har båda varit på Blåsarlägret i 6 år nu och det är lika roligt varje år. Bäst är musiken, alla roliga aktiviteter och den härliga gemenskapen. Men hur hamnade vi här för första gången? Genom kompisar som varit på lägret tidigare, förstås!

När vi varit på vårt första Blåsarläger kunde vi inte vänta till nästa år. Att få spela i en orkester tillsammans med massa kompisar är superkul. Trots att man kanske inte känner alla lägerdeltagare i början så har alla ändå musiken som gemensamt intresse. Alla timmar vi spenderar tillsammans i orkestersalarna gör att vi lär känna varandra mer och mer! Att åka till Trollabadet och hoppa från hopptornen är också fantastiskt. Precis som vattenlekar, talangjakter, musikcaféer och den avslutande lägerfesten. Vilken höjdare! Några lite mer lugna aktiviteter, som också finns med på schemat, är bibelstund efter frukost samt andakt på kvällen. Andakterna är fridfulla och där kan man varva ner. Vi tror att det är kombinationen av så många olika aktiviteter som gör lägret så bra.

Magdalena Brännström
Ebba Dankel

Magdalena Brännström
Ebba Dankel

Och den kombinationen hade inte varit möjlig att få till utan ledarna. De motiverar, inspirerar och disciplinerar inom musik och aktiviteter under dagarna. Sedan underhåller de, lugnar ner och vaktar oss så att vi inte springer ut kvällarna (eventuellt även nätterna). Full time job, helt enkelt, men utan dem hade Blåsarlägret inte blivit samma grymma Blåsarläger om man frågar oss.

Ledarna spexar!

Ju fler år som går och ju fler blåsarveckor vi hänger på folkhögskolan desto roligare blir det. Man inspireras av att spela så mycket med andra och att dessutom få ledas av professionella musiker är en lyx utan dess like.

Kyrkan står redo inför deltagarnas avslutningskonsert

Spelar du ett blåsinstrument och aldrig har varit på Blåsarlägret tidigare så kan vi verkligen rekommendera det här lägret för dig som gillar musik och vill träffa nya människor. Var kommer vi vara nästa sommar i slutet av juli? Enkelt svar på en enkel fråga. I Glimåkra. På Blåsarläger, såklart! Vi ses!

Gåvor

EFS Sydsverige och Salt Sydsverige tar tacksamt emot gåvor till vår verksamhet.
Ett stort tack!

EFS Sydsverige:	Salt Sydsverige:
Bankgiro: 1967900	Bankgiro 5275-8786
Swish 123 055 3461	Swish: 123 354 77 91

Enskilda gåvor augusti 2017:

EFS Sydsverige 5 850 kr
Salt Sydsverige 900 kr

Stort tack!

Missionsloppet Konfirmationsläger:

Åhus: 29 953 kr
Åsljunga: 93 226 kr
Totalt skickas 123 178 kr till
”Afrika svälter”.

Stort tack till alla sponsorer!

Salt: Patrullriks 2017

I tre år har våra scouter längtat till sommaren 2017 då det åter var dags för det stora rikslägre, Patrullriks. Denna gång höll man till i Mossebo utanför Kalmar. Alla var redo för ännu en fantastisk vecka. Man såg framemot gemenskapen, byggandet, samarbetet och att bara vara ute i naturen! Livsluft tog en tur upp till Mossebo för att hälsa på de Sydsvenska kårerna och funktionärerna.

Emilia Strandberg, Ella Nordling och Kajsa Hällgren kommer gående från sjukstugan. De har pysslat hela dagen och Kajsa råkade ut för en liten olycka när de täljde. Nu är hon omplåstrad och de är på väg tillbaka till pysslet. Ella och Kajsa är med i Ängelholms kår medan Emilia tillhör Svensköps kår.

– Det bästa med Patrullriks är gemenskapen, säger Emilia. Det är roligt att lära känna nya vänner.

Vänskapen som växt fram de tre tjejerna emellan är ny.

– Det är roligt att man får vänner från hela Sverige, säger de. Och så är det jättekul att samarbeta!

En bit bort ligger tonårsbyn, Jump. Detta år har man satsat på ett festivalkoncept och det är här varit både konserter och beach party ute i skogen. Sydsverige har en kår på Jump och det är Svensköp. Ledarna Oskar Arvidsson och Sara Johnsson är båda på sitt fjärde patrullriks. – Det är en självklarhet att komma hit, säger Sara. Det är det enda stora lägret vi åker på. Det stora Jamboree-läget, dit ca 11 000 scouter kommer är inte så personligt som det här.

Oskar fortsätter:

– Det kristna budskapet är väldigt tydligt här. I vår missionsförening ser vi att det är genom scouterna som ungdomarna blir kristna och det leder till en gemenskap i distriktet på andra evenemang.

Alla tonåringarna är på Jump för första gången och stämningen är hög. Innan lägret har man tränat på att bygga läger och de är nöjda. Att få vara utomhus hela tiden är något som de tycker mycket om, vare sig det regnar eller solen skiner. Man har verkligen uppskattat konceptet med konserter och beach party men även alla aktiviteter.

– Det är så kul att få träffa människor från hela Sverige, säger de samtidigt som de äter chips och inväntar nästa aktivitet.

Rune Lindberg och Emanuel Bentelid, från Höganäs respektive Ängelholm, är två av fyra som ansvarar för caféet. De båda är inbitna scouter och missar inte Patrullriks. De båda har stora tjänarhjärtan och älskar att se ungdomar växa som både människor och i sin tro.

– Jag trivs väldigt bra med att få vara ute i naturen, säger Emanuel och Rune håller med. Man kopplar av och stressen försvinner säger han.

Rune tillägger:

– Livet blir så basic, säger han. Kontrasten till vardagen och stress och krav som finns i samhället är stor. Här kan man lägga sig i hängmattan och bara vara.

Borta i det stora scout-lägret har de olika kårerna från Sydsverige slagit upp sina läger. Detta år finns även ett par kårer från Equmenia med, bland annat gänget från Mariedal, Karlskrona. Det är ett kreativt gäng som har byggt stolar av olika modell och man arbetar på ett högt torn.

– Lägerbålen är riktigt bra, säger de i mun på varandra. Och de olika work shops har också varit jättekul.

Tjejerna visar att de har gjort jongleringsbollar och det är mycket man vill säga och visa.

Alldeles intill hittar vi Allerums scoutkår. Man är i farten med att laga kvällsmat, det blir grönsakssoppa. Alla, vuxna som barn, hjälper till på olika sätt. Och man har mycket att säga och man pratar i mun på varandra när man berättar. De tycker det är roligt att lägret är så långt, då hinner man bygga upp mer. Man tycker det är kul att sova i tält och någon tyckte det var kul att få se Ölandsbron. Dagen innan hade man åkt över till Öland för att bada och det var också mycket populärt.

Svensköps kår är redan färdiga med maten och man sitter och äter. Stämningen är god och även här har man mycket att säga.

– Det roligaste är att vara med Malawierna, säger de. Det känns som om vi är samma familj

som dem. (Läs mer om dem på nästa uppslag)

Barnen är även nöjda med sina ledare och skrattar när de pratar om dem.

– De är bra ledare, säger de. De skämtar och vi kan skämta med dem. De har också lärt oss jättemånga saker och de är duktiga på att uppmuntra oss, det är bra.

Calle och Gittan Jarbo från Utvälinge är tjänande personifierad. De älskar att träffa nya och gamla vänner och hugger i om de får frågan. Gittan arbetar med matutdelningen och Calle är vakt.

– Den stora gemenskap som finns här, när man får träffa människor från hela landet är fantastiskt, säger Gittan. Man arbetar tillsammans, löser problem ihop samtidigt som vi delar den kristna tron.

Calle fortsätter:

– Det är roligt att se barn och ungdomar ta ansvar och att se deras kreativitet och förmåga att bygga, säger han.

Leendena lämnar dem inte när de berättar om sin upplevelse. Gittan är så nöjd och imponerad över organisationen kring matutdelningen. Hur man tänkt till och hur uppmuntrad hon känner sig efter denna vecka. Både Calle och Gittan har varit förebedjare på Jumps gudstjänster och har fått möta ungdomar på ett alldeles speciellt sätt.

– Vilka fantastiska samtal man får!

Det är nog det Patrullriks egentligen handlar om. Samtalet människor emellan. Man får träffa många nya människor men även vänner sedan lång tid tillbaka. Man får samarbeta för att få ihop alla utmaningar, läger och aktiviteter. Samtalet slutar aldrig. Bäst av allt är att samtalet med Jesus också är väldigt tydligt. Det viktigaste samtalet av dem alla.

Hjärtslag: När världen kom till byn

När man öppnar dörren till missionshuset i Svensköps slås man av doften av mat. På spisen puttrar potatis och stekpannorna är fyllda av köttbullar. Sakta men säkert kommer fler och fler in genom dörren. Det är scouter i alla åldrar, ledare men även andra från byn och föreningen. Man har bjudit in alla som på ett eller annat sätt har sponsrat projektet med att bjuda in scout-er från Malawi till byn. Vissa har hjälpt till med pengar, andra sponsrar med kläder, handdukar och annat som behövs under ungdomarnas vistelse i Sverige. Alla är välkomna till festen denna kväll. Så kommer de ner från trappan klädda i fina traditionella kläder. Gästerna från Malawi är här!

Det är inte länge sedan det blev klart att de fem ungdomarna från Malawi skulle komma till Svensköps och även följa med scoutkåren till Patrullriks i Mossebo. Man har jobbat hårt med att få ihop de pengar som behövdes för att få hit dem. Att nu ha gästerna i byn ger missionsföreningen enorm glädje.

– För några år sedan var Annika Ovander, som varit missionär i Malawi, hos oss för att visa bilder och prata om landet, säger Lena Nilsson som är ordförande i Svensköps missionsförening men även en av scoutledarna. Vi började sedan prata om att få hit några scouter och nu tyckte vi att det fick hända något så vi satte igång!

Sedan Annikas besök har man tagit kontakt med kyrkan och scoutgruppen i huvudstaden Lilongwe och mail har gått fram och tillbaka mellan länderna. På så sätt byggde man upp en relation med kåren i Malawi. Sedan började man leta pengar. EFS Sydsverige har hjälpt till och Sofia Svensson på Bial har sökt olika fonder till föreningen. Förutom detta har

människor i byn och vårt distrikt hjälpt till på olika sätt. Tillsammans har man lyckats och nu är fyra ungdomar och en teamledare här!

– Vi hoppas att detta kommer att ge våra barn och ungdomar såväl som ungdomarna från Malawi minnen för livet, säger Lasse Bertilsson, en av scoutledarna. Vi får förhoppningsvis vänner för livet och vi hoppas att hudfärgen inte syns, varken för dem eller oss. Vi är alla människor.

Lena har saknat utländska besök på de senaste Patrullriks och menar att det har känts lite fattigt. Det är här man i Svensköps kände att man kan hjälpa till:

– Vi pratar ofta om internationella frågor i scoutkåren, säger Lena Nilsson. Det kan vara mänskliga rättigheter, demokrati och barns rättigheter. När vi lär känna våra nya vänner från Malawi får våra barn och ungdomar nya perspektiv och det vi pratar om blir väldigt aktuellt.

Hon fortsätter:

– Med sociala medier blir avstånden inte så långa och vi hoppas kunna fortsätta hålla kontakt efter att ungdomarna har åkt hem. Drömmen är att vi kan samla ihop pengar så vi kan åka och hälsa på dem!

Howard Maujo är ledare för teamet. Han är i Sverige för fjärde gången, senast var han med på EFS och Salts årskonferensen i Södertälje där man firade 150 års mission.

– Jag hoppas att vi får ett fint utbyte våra kyrkor emellan, säger han entusiastiskt. Vi

förväntar oss att få möta många människor och att det kommer att bli ett äventyr från båda håll. Vi kan dela det bästa av våra erfarenheter med varandra. Vi är alla del av Guds skapelse och vi kan lovsjunga tillsammans.

Martha Mphalosci är förväntasfull och väldigt glad. Precis som de andra ungdomarna är hon väldigt öppen och social. Hon har aldrig varit utomlands förut så detta är ett stort äventyr. Just denna dag har de varit i Kristianstad för att handla sådant som de behöver ha med sig på Patrullriks så de får känna att de har allt som de svenska ungdomarna har.

– Allt är annorlunda, säger Martha. Träden, husen, infrastrukturen och allt man ser.

Hon menar att hon är här för att lära sig men också för att lära svenskarna olika saker.

– Vi ska alla bygga upp varandra och dela erfarenheter, det är därför vi är här!

Vi ett annat bord sitter Chimwemwe Namalanda och äter köttbullar. Hon säger att hon tycker om maten även om den är annorlunda. Hon har ett långt band av pärlor i sitt hår som är uppsatt vackert. Man kan köpa sådana halsband och andra smycken och tyger som de har tagit med sig till Sverige. Allt är gjort av scouterna i Malawi och på Patrullriks marknadsdag ska man sälja sina produkter. Det är tydligt att Chmiwemwe och de andra är mycket stolta över sitt hantverk och det handlas frisk redan denna kväll.

Efter maten ger Howard en presentation om Malawi. Han visar bilder och berättar fakta om ett väldigt vackert land som har stora drömmar och önskningar för sin framtid. Ett land som redan har haft en kvinnlig president och som har gratis skolgång upp till årskurs 8. Men det är också ett land i stor fattigdom, ett land där-

HIV/aids är mycket utbredd. Scouterna generellt i Malawi hjälper till i samhället så mycket det kan, De bygger toaletter och duschar och man är fullt på det klara med att alla är bra på något som kan användas i samhället.

Oskar Arvidsson, som arbetar som ungdomsledare i Hörby-kretsen, strålar när han pratar om detta utbyte:

– Detta kan ge våra barn och ungdomar nytt perspektiv på livet, säger han entusiastiskt. De kan få upp ögonen på hur andra i världen har det i sina liv. Sedan måste de ju också prata engelska och utmanas på det sättet.

Matthea Jörgensson är 15 år och bor i byn och är med i scouterna. Hon var med på Kastrup och hämtade gästerna dagen innan och hon är förväntansfull inför allt som ska komma:

– De är jättetrevliga och det ska bli kul att lära om världen, inte bara Malwai, säger hon. Det är kul att se hur människor är när de kommer till nya miljöer.

Hennes syster Lärke och kompisen Emilia Strandberg berättar att scouterna är en självklarhet för dem. Det spelar ingen roll vilken ålder man är, alla umgås med alla och man kan vara sig själva. När de träffas gör man allt från att vara i skogen till att prata om viktiga frågor som rör oss alla. De tycker det är väldigt kul att få lära känna scouterna från Malawi.

Det verkar som om hela byn på något sätt är engagerad i besöket från Malawi. De som är med på festen kan inte sluta le. I denna glädje finns en stolthet i att tillsammans ha förverkligat drömmen om att få hit scouterna från Malawi. Upplevelsen kommer att leva kvar i alla länge efter att ungdomarna har åkt hem. Vi önskar ungdomarna från Malawi men även alla involverade i Svensköp en härlig tid tillsammans.

Salt Sydsverige: På safari - ett äventyr

Sommarsalt är ett populärt barnläger som oftast har många deltagare och många ledare. Varje år finns det med något barn som aldrig varit på läger förut som kan ha lite svårt att somna. Men stolta de är när de vaknar dagen efter. På varje läger finns också de med som inte tycker det är så kul att sova alls och första kvällen kan det bli lite sent. Andra kvällen är de däremot så trötta att det blir tyst och lugnt rätt så tidigt. Sedan händer många saker under dagarna men det händer också väldigt mycket på insidan av barnen. Att vara på barnläger är verkligen ett äventyr!

Årets läger hade Safari-tema och barnen började med att bli indelade i rum som hette olika länder i Afrika. Det var Uganda, Malawi, Somalia och många fler. Innan de gick till sina rum kunde de se på kartan var landet låg. Efter alla installerat sig och föräldrarna begett sig hem började lägret på riktigt! Tillsammans bestämde alla barn och ledare att alla skulle vara snälla mot varandra på lägret och så blev det.

- Det är kul att vara på läger för då träffar man kompisar från andra läger och man lär känna nya kompisar, säger systrarna Hillevi och Hedvig i mun på varandra.

Vissa av barnen ses bara när det är läger och det var verkligen glada miner när de träffades.

Det blev stoj, stim och skoj när barnen lite senare blev indelade i andra grupper för mästerskapstävlingarna. Varje lag hade ett djurnamn; zebra, giraff, lejon och liknande. En av ledarna, Lena, hade förberett malrar för barnen att måla djuren på vita tröjor.

- Det var jätteroligt att måla djuren på tröjorna, säger Emil en av deltagarna. De blev snygga!

Mästerskapet, som kallades Wild kidz, blev en favorit hos de flesta barnen. Ledarna Sofie och Daniel var uppfinningsrika och hade kommit på spännande tävlingar. Det var allt från utmaningar som att träffa en ledare med vatten-

ballong och att klura på gåtor till att hålla sig undan för den store safarijägaren. När hela När hela mästerskapet var klart stod zebbrorna mycket stolta som vinnare.

- Mästerskapet var det roligast av allt, säger Emil, speciellt finalen var rolig då det blev lite svårare.

Hillevi och Hedvig håller med om att Wild Kidz var roligast men de säger också att det var kul med Bibelsafari. Sara Engström kom och berättade om djuren på hennes gård och om djuren i bibeln. Evalotta Kjellberg, präst i EFS-kyrkan i Örkelljunga, var just hemkommen från Tanzania och hade med sig fantastiska bilder på djur och människor men hade även med sig kläder, smycken och till och med ett svärd från Masajfolket.

En eftermiddag fick barnen välja olika grupper, exempelvis, dans, drama, lovsång, mötesledning och kyrkfika där man förberedde inför kvällens gudstjänst som barnen helt själv stod för. De var väldigt duktiga och det blev precis som de ville. Fast att Vilgot aldrig spelat piano förut hann han lära sig nog för att kunna leda oss i en lovsång. Dramat höll hög klass och dansarna gav allt. Killarna i kyrkfikat bakade tigerkaka och gjorde lejonmackor!

Denna gång fanns fyra unga killar med som ledare för första gången, Arvid Gustafsson var en av dem:

- Jag var alldeles nykonfirmerad och tycker det är intressant med kristen tro, säger han. Jag tyckte det skulle vara kul att testa rollen som ledare.

Arvid fortsätter:

- Det var spännande och kul att få se hur det går till lite bakom kulisserna på ett läger. Jag vill gärna vara ledare igen!

När man åker på läger får man göra saker som man inte alltid gör hemma. Man är en större grupp, utmaningarna blir svårare och man gör roliga saker helt enkelt. Men det handlar också om Jesus. Att få lära sig mer om honom och hans ord. Att få vara tillsammans med andra människor som också tror på Gud och att få nya förebilder i ledarna. Det handlar om att vara i en miljö som strålar Hans kärlek och trygghet. Lägger det är grejor det. Som barnen säger - läger äger!

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till **Livsluft** c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Lite annat

GÅVOR

Vill du ge en gåva till vår verksamhet:
EFS Sydsverige Bankgiro: 196-7900
Swish: 123 055 3461
Salt Sydsverige: Bankgiro: 5275-8786
Swish: 123 354 7791

EXPEDITIONEN

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: info[a]efssyd.org

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i mitten av oktober
LIVSLUFT.EFSSYD.ORG
EFSSYD.ORG
SALTSYDSVERIGE.NU

OMSLAGSBILD

Helene Johansson, Hässleholm

VI ÖNSKAR ER EN HÄRLIG HÖST!

ANSVARIG UTGIVARE:

Jonas Hallabro

Telefon 0451 - 38 80 70
E-post: jonas.hallabro[a]efssyd.org

Redaktör: Helena Eriksson

Telefon: 0768 - 33 28 01
E-post: helena.eriksson[a]efssyd.org

Mediautskottet:

Sara Engström – tidigare journalist, Helsingborgs dagblad och musiker/ungdomsledare, Markaryds församling

John Henrysson – utveckling och grafisk design, Leafstudios HB och sporttekniker Bjäre kraft

Karna Nilsson – EFS Sydsveriges styrelserepresentant, administratör, Svenska kyrkan

Adjungerade:

Oskar Arleon – kreativ kommunikatör och grafisk designer, Rafflande.se